

PREGLED DOMAĆE I STRANE STRUČNE ŠTAMPE

GEODEZIJA I AEROFOTOSJOMKA

Br. 1. 1963.

A. A. Izotov: Geodetske metode proučavanja gibanja zemljine kore. — A. J. Durnev: O tačnosti metode geodetskih presjeka. — F. F. Pavlović: Poligonometrijske mreže i djelovanje pogrešaka u njima. — V. P. Kozlov: Ocjena tačnosti projektiranih triangulacionih mreža. — V. V. Kotov: K pitanju izjednačenja kuteva u poligonometrijskim vlastovima metodom jednakih popravaka. — V. A. Romanovskij: Riješenje geodetskih zadataka primjenom „reduciranog azimuta“. — B. B. Serapinas: Primjena metode Pranis-Praneviča kod izjednačenja triangulacije po pravcima. — V. V. Brovar: Riješenje nekih zadataka za zemljinu površinu. — Ljan Tsen-jun: Određivanje vremena, dužina, širina i azimuta fotoelektričnom metodom. — V. V. Ševčenko: Zvjezdana karta polarne zone sjeverne polukugle mjeseca. — B. N. Rodionov: Tračni zavor za aerokameru AFA-42/100. — G. D. Fedoruk: Pitanja modernizacije procesa i konstrukcije tpoografskog stereometra STD-2. — L. A. Vahrameeva: Poopćenje formula konformnih projekcija. — S. V. Eliseev: Savremeni period razvitka geodetskog instrumentarija. — V. F. Pavlov: Neki tehničko-ekonomski pokazatelji triangulacionih radova. — A. S. Trofimov: Automatizacija fotogrametrijskih procesa. — Kronika.

Br. 2. 1963.

A. S. Čebotarev: O nepravilnostima u tumačenjima teorije pogrešaka mjerjenja. — A. Tarci-Hornoh: Izjednačenje lučnih presjeka. — A. V. Butkevič: Izbor metode izjednačenja mreže. — V. N. Ganjin: Primjena interpolacijskih kvadratura kod računanja volumena iz geodetskih podataka. — I. F. Bolgov: Mjerjenje deformacija inženjerskih objekata metodama geodetskih presjeka i trigonometrijskog nivelmana. — V. P. Kozlov: O sistematskim pogreškama i pogreškama zadatah veličina, sračunatim prema nesu-

glasicama i popravkama. — N. D. Drozdrov: Postepeno izjednačenje mjerjenja u proširenom smislu principa najmanjih kvadrata. — K. A. Lapin: Analitička metoda računanja astronomskih koordinata tačaka, određenih metodom Somnera. — B. S. Heffec: Tačnost proračuna volumena zemljanih masa prema kubturnim formulama. — V. A. Kazinskij: Interpolacione mreže, cilj i principi njihovih konstrukcija u geofizici i geodeziji. — S. M. Lebedev: Poopćena formula pogreške u površini konture na aerotomu. — R. P. Ovsjannikov: Orientacija visinskih fotogrametrijskih mreža, analitičkom metodom. — B. N. Rodionov: Kazeta aerokamere sa automatskim horizontiranjem.

Br. 3. 1963.

J. V. Kemnic: Ocjena tačnosti izjednačenih rezultata, u slučaju kad su podaci mjerjenja koji ulaze u izjednačenje, međusobno zavisni. — Kad se u triangulaciji kutevi mjere u svim kombinacijama, predhodno se vrši izjednačenje na stanicama. Ako se zatim ovi kutevi kod izjednačenja triangulacije smatraju za neposredno mjerene veličine, onda kod ocjene tačnosti izjednačenih elemenata takve triangulacije treba uzeti u obzir zavisnost koja je prouzročena predhodnim izjednačenjem kuteva na stanicama. — V. D. Boljšakov: Perspektive linearnih mjerjenja u gradskoj poligonometriji. — N. A. Bespalov: Neki odnosi među invariјantama krivulje položene na ravninu. — V. I. Saljnikov: Primjeri riješenja normalnih jednadžbi na elektronskom računskom stroju, iterativnom metodom. — V. A. Klimković: Tačnost topografske osnove za projektiranje podzemnih komunikacija. — Z. S. Haimov: Analiza triangulacije metodama matematičke statistike. — Brovar, Pellinen, Šimberov: Mihail Sergeevič Molodenskij, dobitnik Lenjinove nagrade. — V. V. Brovar: Računanje anomalije sile teže i skretanja vertikala nad zemljinom površinom. — M. I. Marić: Određivanje

oblika zemlje uzevši u obzir male veličine trećeg reda. — A. N. Lobanov: Prostorna aerotriangulacija više nizova. — F. F. Lisenko: Restitucija snimka sa približnom orientacijom. — N. S. Ramm, A. M. Kusina: Teorija konvergentskog aerosnimka. — J. L. Birjukov: O automačizaciji dešifriranja. — B. F. Novik: Ispitivanje tačnosti viziranja pomoću fotoelektričnog uređaja. — I. M. Pavlov: Sinhronizator zapora aerokamere MSW-1. — K. V. Bažanov: Optimalno planiranje na području organizacije geodetskih radova.

Kratka saopćenja — Recenzije — Bibliografija — Kronika.

Br. 4. 1963.

I. G. Letovaljcev: Opća metoda reduciranja pravaca i dužina pri prelazu s elipsoida na ravni. O formulaima ortodromske popravke. — S. V. Marfenko: Rezultati preciznih geodetskih radova na montaži protonskog sinhrotrona 7 GEW. — A. S. Filonenko: Izvod formula za računanje kuteva nagiba i zenitnih daljina u optičkim teodolitima tipa OT-02. — Z. S. Hajmov: Kriteriji beznačajnih i graničnih pogrešaka. — B. G. Aleksandrov: Pogreške vezujućih strana običnog lanca trokuta, umetnutog između dvije date tačke. — V. V. Bakanova: O tačnosti prikazivanja reljefa na planovima mjerila 1 : 2000 kod stereotopografske snimke. — G. S. Bronštejn: Izjednačenje u tri grupe za mrežu dvostrukih geodetskih presjeka po metodi prof. Durneva. — V. A. Veličko: Određivanje oblika funkcije pogrešaka i analiza tačnosti mjerjenja sa svjetlosnim daljinomjerima. — V. V. Kotov: Pojednostavljeni način ocjene tačnosti poligonometrijskih vlakova. — B. B. Serapinas: Riješenje zadataka fazne sonde metodom izabiranja. — V. V. Brovar: O rješenjima graničnog zadataka Molodenskog. — B. N. Rodionov: Brojčani mehanizam za riješenje formula po kojima avion zauzima položaj fotogrametrijskog niza. — N. P. Zakaznov: Postupak izrade asferičnih površina optičkih detalja. — R. V. Krupen: Uticaj povećanja slike kontaktne libele na tačnost i brzinu njenog vrhunjenja.

Br. 5. 1963.

A. I. Kobilin: Riješenje linearnih algebarskih jednadžbi sa trodijagonalnom matricom. — I. I. Kupčinov: Primjena elektronskog računskog stro-

ja »Ural« kod izjednačenja poligonometrije u dvije grupe. — V. D. Boljšakov: Ispitivanje veze medu pogreškama elemenata ispruženog trokuta u prstenastoj trilateracionoj mreži. — J. V. Kemnic: Neke statističke osobosti srednjih kvadratnih pogrešaka. — V. P. Kozlov: K pitanju o iterativnom rješenju normalnih jednadžbi. — A. V. Kondraškov, M. V. Ratinskij: Mjerenje udaljenosti daljinomjerom SVV-1, metodom titranja svjetlosti. — I. S. Letovaljcev: Poopćenje gnomonske projekcije za sferoid i osnovna geodetska pitanja određivanja trase. — G. S. Bronštejn: Približni načini izjednačenja mreža projektiranih po metodi presjeka. — S. E. Minin: Izjednačenje triangulacije po posrednim mjerenjima korištenjem višegrupske metode prof. A. I. Mazmišvilija. — V. F. Černikov: Projektiranje visinske mreže za opažanje slijegavanja industrijskih postrojenja. — V. P. Čulkov-Ejdman: Određivanje trajektorije tijela po drugim derivacijama potencijala. — V. P. Dubinovskij: Određivanje relativne orientacije aerosnimka primjenom elektronske računske mašine. — N. P. Lavrova: Primjena širokokutnih aerokamera kod snimanja na kolormaterijalima. — V. N. Čencov: Modernizacija tipa međunarodne karte svijeta mjerila 1:1.000.000 u vezi s novim tehničkim uslovima prihvaćenim na tehničkoj konferenciji OUN u Bonnu godine 1962. — V. S. Miheećev: Određivanje osnovnih parametara generatora faznog svjetlosnog daljinomjera. — N. I. Modrinski: Izobrazba geodetskog kadra u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji.

Recenzije — Bibliografija.

Narobe

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR VERMESSUNG, KULTURTECHNIK UND PHOTOGRAFIE 1963

Nr. 7.

Ing. P. Gosdschan: Aerofotogrametrijsko visinsko snimanje 1:1000 i fotoatlaz 1:2000 u kantonu Basel — Pripremni radovi — Signalizacija — Fotogrametrijska restitucija — Ispitivanje izohipsa i tačnost — ResUME (srednja pogreška izohipsa 20 cm).

A. Ansermet: Uloga skretanja vertikalna u vezi trigonometrijskog nivelmana.

A. Scherrer: Opskrba vodom Farneralp.

Nr. 8.

W. Häberlin: Nova uredba o ovlaštenim geod. inženjerima. — Ispiti za ovlaštenje sastoje se iz dva dijela: teoretskog i praktičnog. Kao teoretski priznaje se završni ispit na ETH (Tehn. vis. škola u Zürichu) i EPUL (Politehnika u Lausanni). Ako kandidat nema taj uvjet, teoretski dio polaže na istim školama. Staz za ovlaštenje je sada samo godina dana. Propisani i poentirani su i predmeti koji se na ispitima polažu a iznesen i de-talj oko ispita i ovlaštenja.

H. Härry: Razvitak geodetskih instrumenata kroz kulturnu historiju — Geod. instrumenti i kulturna historija — Opće linije razvoja — Instrumenti za nivelliranje — Ortogonalni instrumenti i za mjerjenje dužina.

Nr. 9.

H. Härry: Razvoj geod. instrumenata u kult. historiji. — Kutomjerni instrumenti od mjerjenja sjena na teodolita — Fotogrametrija.

B. Hödlert: Određivanje preciznosti i tačnosti stereokomparatora — Uvod — Principi mjerjenja i izračunavanja — Istraživanje — frekvencije pogrešaka.

Nr. 10.

F. Ackerl: O tačnosti elektronskog daljinomjera Wild DI 50 Distomat — Autor iznosi svoje pokuse mjerjenja i kaže: »Nema sumnje da tačnost Distomata DI 50 odgovara navodima firme tj. $2\text{cm} + D/100\,000$ do $2\text{cm} + D/1\,000\,000\dots$ Osobno sam uvjeren da sa tačnošću od cca $D/100\,000$ nesamo da moramo već i možemo biti zadovoljni.«

Ing. E. Strebl: Istraživanja o efektu komasacija (Untersu-

chungen über die Auswirkungen von Flurbereinigungen) — Članak je baziран на извјештајима из Belgije, Njemačke, Finske, Francuske, Grčke, Nizozemske, Irske, Austrije, Švedske, Švicarske i Španije — Općenito — Metodika istraživanja — Privredni efekat komasacija — Socijalni efekat — Daljnje koristi — »Konzekventno izvedene komasacije veoma su pogodne da privredno i socijalno odlučno poboljšaju i saniraju agrarnu strukturu. Najsigurnije postižu cilj, kada nastoje da postignu egzistencionalno osigurane obiteljske pogone, stvore temelje za privredne i socijalne uredaje, melioracije, planiranje naselja, i kada imaju povjerenje interesenata i baziraju na intenzivnim privrednim savjetovanjima.«

E. Bachmann: Zelene površine u planovima izgradnje.

M. Häberlin: Nova uredba o ispitima za stjecanje ovlaštaja inženjera geometra.

Nr. 11.

Dr W. K. Bachmann: Matematski izvodi za numeričku orijentaciju avionskih snimaka u stereorestitutoru — Numerička metoda relativne orijentacije na autografu A7 — Izračunavanje "teme Zebre (elektronskog računskog stroja). Tačnost relativne orijentacije na A7 — Općenito — Osnovne formule — Računanje.

Nr. 12.

Dr W. K. Bachmann: Matematski izvodi za numeričku orijentaciju aerosnimaka u stereorestitutoru — Računanje deformacija plastične slike prije i poslije apsolutne orientacije — Prikaz problema — Uvadjanje apsolutne orijentacije — Uvodjenje nezavisnih promjenjivica — Izračunavanje na Zebri.

A. Ansermet: Primjena teorije ekvivalence u geodeziji i statici.

Dr N. N.